

بسم الله الرحمن الرحيم

سوال و جواب سیاسی

سودان بعد از سلطه پشتیبان سریع بر الفاشر

(ترجمه)

سوال:

«مسعد بولس، مشاور ارشد رئیس‌جمهور امریکا، دونالد ترامپ، در امور خاورمیانه تأیید کرده است که اردوی سودان و نیروهای "پشتیبانی سریع" با آتش‌بسی به‌مدت سه ماه موافقت کرده‌اند. این توافق بر بنیاد طرح گروه چهارجانبه‌ای است که امارات، ایالات متحده، عربستان سعودی و مصر را شامل می‌شود و در دوازدهم سپتامبر گذشته اعلان گردیده بود.» (اسکای‌نیوز عربی، ۳ نوامبر ۲۰۲۵)

این موافقت‌ها با طرح امریکا از سوی دو جناح سودانی — نظام حاکم و نیروهای پشتیبانی سریع — پس از آن صورت گرفته است که نیروهای پشتیبانی سریع توانستند بر شهر «الفاشر» در سودان مسلط شوند.

اکنون پرسش اینست که در پس این موافقت‌ها با طرح امریکا چه چیزی نهفته است؟ و نیز چه اتفاقی برای اردوی سودان افتاد که باعث شد نیروهای پشتیبانی سریع بتوانند بر پایتخت ایالت دارفور، یعنی «فاشر»، که شهری بسیار بزرگ، مستحکمی بوده و اردوی سودان مدت‌ها در برابر حملات پشتیبانی سریع از آن با شدت دفاع می‌کرد، تسلط یابند؟ و پیامدها و ابعاد این رویداد چیست؟

جواب:

برای روشن شدن جواب این سوالات، نکات زیر را مرور می‌کنیم:

نخست: شبکه الجزیره در وب‌سایت خود به تاریخ ۲۸ اکتوبر ۲۰۲۵ نوشت: «نیروهای پشتیبانی سریع صبح روز یک‌شنبه اعلام کردند که بر شهر فاشر تسلط یافته‌اند، پس از محاصره‌ای که بیش از یک سال ادامه داشت. این بدان معناست که نیروهای پشتیبانی سریع اکنون بر تمام پنج ایالت دارفور تسلط یافته‌اند و سودان میان شرق، که در کنترل اردوی سودان است و غرب، که زیر سلطه پشتیبانی سریع قرار دارد، تقسیم شده است». از این گزارش کوتاه الجزیره به‌روشنی دانسته می‌شود که تسلط نیروهای پشتیبانی سریع بر شهر فاشر، تنها پیروزی در یک نبرد شهری نیست، بلکه در واقع سیطره بر یک منطقه کامل به‌شکلی چشمگیر است!

نیروهای پشتیبانی سریع بیش از یک سال این شهر را در محاصره داشتند، در حالی که سلاح‌های پیشرفته و سنگینی در اختیار داشتند که بتواند آن‌ها را قادر سازد بر واحدهای اردوی سودان — که با شجاعت از شهر دفاع می‌کردند — غلبه کنند. این واحدها در تمام این مدت با استقامت از شهر دفاع می‌نمودند؛ اما ناگهان حکومت «البرهان» شهر را به «حمدان دقلو» مشهور به «حمیدتی»، رهبر نیروهای پشتیبانی سریع و شورشی تجزیه‌طلب، تسلیم کرد. این تسلیم کردن برای همگان آشکار بود و هیچ تردیدی در آن وجود نداشت.

۱- عبدالفتاح البرهان، رئیس شورای حاکمیت سودان، گفت که «ملت سودان و نیروهای مسلح پیروز خواهند شد» و تأکید کرد که «برآورد رهبری در فاشر (پایتخت ولایت شمال دارفور) ترک شهر به‌سبب تخریب هدفمندی بود که این شهر با آن روبه‌رو شد.» (الجزیره نت، ۲۷ اکتوبر ۲۰۲۵) سپس سخنانی بر زبان آورد که هیچ دردی را دوا نمی‌کند: «نیروهای ما قادر به تحقق پیروزی، برهم‌زدن ورق و بازپس‌گیری اراضی‌اند»، و افزود: «ما مصمم هستیم خون همه شهیدان‌مان را مطالبه کنیم».

2- منابع نظامی سودانی به الجزیره گفتند که «اردوی سودان مقر فرماندهی یک واحد را در فاشر به دلایل تاکتیکی تخلیه کرده است. (الجزیره نت، ۲۷ اکتوبر ۲۰۲۵)

این اظهارات از سوی عبدالفتاح البرهان و از منابع نظامی او، صریح و بی‌پرده نشان می‌دهد که این خود اردو بود که شهر فاشر را تخلیه کرد و آن را طعمه نیروهای «پشتیبانی سریع» گذاشت.

دوم: حکومت برهان و فرماندهی نظامی او در طول یک سال گذشته هیچ نوع کمک نظامی و لجستیکی را از مناطق مرکزی زیر اداره‌اش به نیروهای اردوی خود در شهر فاشر نفرستادند. قطعات اردو در داخل شهر در حالت محاصره ماندند و با همان امکانات محدود خود، در برابر حملات پی‌هم نیروهای پشتیبانی سریع جنگیدند و مقاومت کردند. فرماندهی اردوی البرهان که همیشه به پاک‌سازی شهرهای خرطوم، ادمرمان و بحری از وجود نیروهای پشتیبانی سریع اقتضای می‌کردند. بدون شک توان آن را داشت که از قطعات بزرگ خود در فاشر حمایت کند، اما در تمام این یک سال هیچ کاری نکرد. این نشان می‌دهد که از آغاز، نقشه چنین بود که آن قطعات در محاصره بمانند تا در آخر سقوط کنند.

سوم: اگر با دقت نگاه کنیم، روشن می‌شود که تسلیم‌دادن شهر به نیروهای شورشی و تجزیه‌طلب به رهبری «حمیدتی» درست هم‌زمان با گفتگوهای صورت گرفته که امریکا میان دو طرف سودانی در خاک خود به‌خاطر برقراری آتش‌بس آغاز کرده بود.

چنان‌که شبکه العربیه در گزارش خود به تاریخ ۲۴ اکتوبر ۲۰۲۵ نوشته است: بعد از آن‌که شورای حاکمیت سودان هرگونه گفت‌وگوی مستقیم یا غیرمستقیم با هیأت نیروهای پشتیبانی سریع در واشنگتن را رد کرد، منابع دیپلماتیک افشا کردند که محی‌الدین سالم، وزیر خارجه سودان، در یک سفر رسمی وارد ایالات متحده شده است. هدف از این سفر، بررسی تلاش‌ها برای پایان‌دادن به جنگی است که بیش از دو سال می‌شود در سودان جریان دارد.

این موضوع تنها یک معنا دارد: امریکا هر دو گروه دست‌نشانده خود در سودان را در واشنگتن گرد هم آورده است؛ هیأت مزدورش البرهان و گروه مزدور دیگرش، حمیدتی. انکار شورای حاکمیت سودان از انجام گفت‌وگو با نیروهای پشتیبانی سریع در واشنگتن، در حقیقت خود دلیلی بر انجام آن است. آنچه امریکا به دو مزدورش دستور داده بود، دو یا سه روز بعد به‌گونه آشکار در فاشر عملی شد.

براساس همان منبع پیشین: منابع به شبکه العربیه و الحدث روز جمعه گفتند که وزیر خارجه سودان در واشنگتن سلسله‌ای از دیدارها را با مقام‌های رهبری امریکا برگزار خواهد کرد؛ از جمله با مسعد بولس، مشاور ارشد رئیس‌جمهور امریکا در امور خاورمیانه و افریقا. این منابع افزودند که سالم همچنان با شماری از همتایان عرب خود نیز دیدارهایی خواهد داشت و تأکید کردند که این سفر به دعوت رسمی اداره امریکا انجام شده تا درباره برخی پرونده‌های دارای اهمیت مشترک گفت‌وگو شود. همچنان یک مقام امریکایی به العربیه و الحدث توضیح داد که بولس ریاست نشست‌های کشورهای گروه چهارجانبه را درباره بحران سودان بر عهده خواهد داشت.

همچنین، آنچه پیشتر ثابت می‌کند که امریکا واقعاً هر دو گروه مزدورش را در واشنگتن جمع کرده، این است که: «یک مقام دیپلمات روز پنج‌شنبه تأیید کرد که کشورهای گروه چهارجانبه (امریکا، سعودی، امارات و مصر) امروز در واشنگتن با نمایندگان اردوی سودان و نیروهای پشتیبانی سریع دیدار خواهند کرد تا دو طرف را به پذیرش یک آتش‌بس بشردوستانه سه‌ماهه ترغیب کنند.» او گفت هدف این نشست، «وارد کردن فشار مشترک برای تثبیت آتش‌بس و فراهم‌کردن زمینه برای رساندن کمک‌های بشری به غیرنظامیان است.» (العربیه، ۲۴ اکتوبر ۲۰۲۵)

به این معنا که هم‌زمانی یورش نیروهای پشتیبانی سریع بر شهر فاشر و تخلیه آن از سوی اردوی سودان با نشست واشنگتن، به‌گونه‌ای روشن و بدون هیچ تردید نشان می‌دهد که تصمیم و‌گذاری این شهر استراتژیک به نیروهای پشتیبانی سریع در واشنگتن گرفته شده بود و هر دو طرف سودانی بی‌درنگ یعنی بعد از دو روز به اجرای آن پرداختند و نتیجه آن در روز سوم به‌دست آمد.

چهارم: نشست مذکور در واشنگتن، در حقیقت دومین قدم از سلسله اقداماتی بود که پس از قدم نخست امریکا صورت گرفت؛ زمانی که واشنگتن مزدوران و پیروانش در منطقه، یعنی سعودی، امارات و مصر را در قالب گروه موسوم به «چهارجانبه» گرد آورد و اجرای خواست خود مبنی بر برقراری آتش‌بس در سودان را آغاز کرد.

شبکه «العربیه» به تاریخ ۱۲ سپتامبر ۲۰۲۵ از بیانیه‌ای که پس از آن نشست صادر شد، چنین نقل کرده است: «در متن بیانیه مشترک چنین آمده است: به دعوت ایالات متحده، وزرای خارجه آمریکا، مصر، عربستان سعودی و امارات متحده عربی نشست مشورتی عمیقی را در مورد درگیری در سودان برگزار کردند. آنان یادآور شدند که این درگیری باعث یکی از بدترین بحران‌های بشری در جهان شده و خطرات بزرگی را برای صلح و امنیت منطقه‌ای به وجود آورده است. وزرا بر تعهد خود نسبت به مجموعه‌ای از اصول مشترک برای پایان‌دادن به درگیری در سودان تأکید کردند.»

در بند چهارم بیانیه آمده است: آینده حکومت در سودان باید توسط خود مردم سودان تعیین گردد، از راه یک روند انتقالی فراگیر و شفاف که زیر تسلط هیچ‌یک از طرف‌های درگیر نباشد و در یکی از دیگر نکات بیانیه آمده است: تمامی تلاش‌ها باید برای پشتیبانی از یک راحل مذاکره‌شده جهت پایان‌دادن به درگیری، با مشارکت فعال هر دو طرف — اردوی سودان و نیروهای پشتیبانی سریع — صورت گیرد.

بنابراین از یک‌سو، این گروه چهارجانبه ساختاری است که آمریکا آن را برگزیده تا راحل پیشنهادی‌اش برای بحران سودان ظاهری «منطقه‌ای» نیز پیدا کند؛ یعنی طوری نشان دهد که گویا این طرح با موافقت کشورهای مهم منطقه انجام می‌شود. اما در واقع، این کشورها تنها زمانی دست به اقدام می‌زنند که واشنگتن بخواهد، و هیچ گامی را بدون هدایت آمریکا برنمی‌دارند. از سوی دیگر، متن بیانیه به صورت آشکار بر این نکته دلالت دارد که درگیری سودان میان دو طرف همپایه است و از هر دو خواسته شده که «مشارکت فعال» داشته باشند. یعنی در بیانیه هیچ اشاره‌ای به نیروهای پشتیبانی سریع به عنوان یک گروه شورشی و تجزیه‌طلب نشده و هیچ دعوتی برای توقف شورش آن‌ها مطرح نگردیده است، بلکه همین نیروها حکومتی جدایی‌طلب را برای تقسیم سودان تشکیل داده‌اند.

پنجم: پس از آن که نیروهای پشتیبانی سریع شهر فاشر را تحت سلطه خود درآوردند — شهری که اهمیت استراتژیک دارد و تصرف آن به معنای در دست گرفتن کامل ایالت دارفور با پنج ولایت است، که بیشتر بخش‌های آن پیش از این نیز در کنترل این نیروها بود — موافقت با آتش‌بس سه‌ماهه و حتی درخواست آن، در حقیقت به معنای به رسمیت‌شناختن سلطه نیروهای پشتیبانی سریع از سوی آمریکا و پذیرش موجودیت «قانونی» آن در ایالت دارفور و در مهم‌ترین شهر این ایالت یعنی فاشر است؛ زیرا این آتش‌بسی که آمریکا پیشنهاد کرده و آن را در قالب «گروه چهارجانبه» عرضه نموده. در واقع مقدمه‌ای است برای مراحل بعدی گفت‌وگو میان دو طرف درگیر در سودان؛ آن‌هم پس از آن که نقشه‌های آمریکا توانست نیروهای پشتیبانی سریع را بر تمام دارفور مسلط سازد.

این در حالی است که مزدور آمریکا، حمدان دقلو مشهور به حمیدتی، در پایان ماه فیبروری ۲۰۲۵ در شهر نایروبی، پایتخت کینیا، تشکیل یک حکومت تجزیه‌طلب را به ریاست خودش اعلام کرده بود؛ حکومتی که فعالیتش از شهر نیالا — مرکز ولایت جنوب دارفور — آغاز شده بود. اکنون بی‌تردید مسیر برای انتقال این حکومت تجزیه‌طلب حمیدتی به شهر فاشر کاملاً هموار گردیده است.

ششم: اما موقف آمریکا کاملاً روشن و بی‌پرده بود. آمریکا نه تنها از تسلط نیروهای پشتیبانی سریع بر شهر فاشر هیچ‌گونه ناراحتی نشان نداد، بلکه در طرح خود برای سودان خواستار اجرای گام بعدی؛ یعنی برقراری آتش‌بس شد. این اقدام در واقع به منزله بستن کامل راه در برابر اردوی سودان برای بازپس‌گیری فاشر بود، تا تسلط حمیدتی بر شهر به گونه کامل تثبیت شود و هیچ درگیری‌ای آن را مختل نکند.

بر اساس گزارش الجزیره نت به تاریخ ۲۷ اکتوبر ۲۰۲۵: «سعد بولس، مشاور رئیس‌جمهور آمریکا، دونالد ترامپ در امور افریقا، از دو طرف درگیر در سودان خواست تا طرح آتش‌بس بشردوستانه را بررسی کرده و فوراً آن را بپذیرند. او افزود که طرح آتش‌بسی سه‌ماهه را ارائه کرده است و هر دو طرف درگیری در سودان از آن استقبال کرده‌اند. بولس از نیروهای

پشتیبانی سریع خواست تا به‌سوی اجرای آتش‌بس بشردوستانه گام بردارند و جنگ را متوقف سازند. او در اظهارات روز پیش از آن نیز گفته بود که جهان با نگرانی شدید، اقدامات نیروهای پشتیبانی سریع و وضعیت شهر فاشر را زیر نظر دارد و بر ضرورت حفاظت از غیرنظامیان تأکید کرد».

مسعد بولس بار دیگر همین موضع را تأیید کرد؛ چنان‌که شبکه اسکای‌نیوز عربی در تاریخ ۳ نوامبر ۲۰۲۵ از او نقل کرده است: «مسعد بولس، مشاور ارشد رئیس‌جمهور امریکا، در امور خاورمیانه تأیید کرد که اردوی سودان و نیروهای پشتیبانی سریع با آتش‌بسی سه‌ماهه موافقت کرده‌اند.» این توافق بر اساس طرح گروه چهارجانبه‌ای است که امارات، امریکا، سعودی و مصر را شامل می‌شود و در دوازدهم سپتامبر گذشته اعلام گردیده بود.

بولس در سخنانی که روز دوشنبه در قاهره ایراد کرد، گفت که گفت‌وگوهای فنی و لوجستیکی در حال انجام است تا پیش از امضای نهایی آتش‌بس، جزئیات آن نهایی شود. او یادآور شد که نمایندگان هر دو طرف از مدتی پیش در واشنگتن حضور دارند تا روی جزئیات این توافق بحث کنند. بولس افزود که پیشنهاد آتش‌بس، فرصتی واقعی برای پایان‌دادن به بحران به‌وجود آمده است و تأکید کرد که اردو و نیروهای پشتیبانی سریع در حال بررسی سندی هستند که از سوی امریکا و با حمایت گروه چهارجانبه ارائه شده و هدف آن برقراری صلح است. او هم‌چنان خاطرنشان ساخت که درگیری در سودان به تهدیدی برای منطقه و جهان، به‌ویژه برای امنیت دریای سرخ، تبدیل شده است.

هفتم: هم‌زمان با خودستایی ترامپ که خود را «آفریدگار صلح و پایان‌دهنده جنگ‌ها» می‌خواند، امریکا امروز به‌گونه‌ای کاملاً روشن و بدون هیچ ابهامی، طرح خود را برای تجزیه سودان با سرعت بیشتر به‌پیش می‌برد؛ طرحی که هدف آن جدا ساختن ایالت دارفور از سودان است، همان‌گونه که پیش از این جنوب آن را جدا کرد. این همان چیزی است که ما بارها و بارها در موردش هشدار داده بودیم.

چنان‌که در پاسخ به پرسشی تحت عنوان (حملات طیاره‌های بی‌سرنشین و تحولات جنگ در سودان) در تاریخ ۲۱ می ۲۰۲۵ چنین گفتیم: «از مجموع این رویدادها چنین برمی‌آید که حملات گسترده در شرق سودان، به‌ویژه حملاتی که بر تأسیسات شهر استراتژیک پورت‌سودان صورت گرفت با جنگ دارفور ارتباط مستقیم دارد. هدف از این حملات، وادار ساختن اردو به دور شدن از جبهه فاشر و سوق دادن آن به سوی شرق است تا از پورت‌سودان دفاع کند». و افزوده بودیم: «چهارم: جای تأسف است که امریکا، این قدرت استعمارگر کافر، بتواند جنگی را در سودان اداره کند که هر روز جان انسان‌های بی‌گناه را می‌گیرد و مزدورانش را وادار تا آشکارا و نه پنهانی، آن را اجرا کنند. البرهان و حمیدی با خون مردم سودان می‌جنگند، نه برای منافع کشور بلکه در خدمت اهداف امریکا؛ همان امریکایی که می‌خواهد بار دیگر سودان را تقسیم کند، چنان‌که در جدایی جنوب چنین کرد. اکنون نیز همه توان خود را به‌کار می‌گیرد تا دارفور را از پیکر باقی‌مانده سودان جدا سازد. به همین سبب، اردو تمرکز خود را بر دیگر مناطق سودان گذاشته و نیروهای پشتیبانی سریع بر دارفور توجه دارند. هرگاه نیروهای مخلص در اردو تلاش کنند دارفور را دوباره به کنترل بگیرند، پشتیبانی سریع جنگ را به مناطق دیگر منتقل می‌کند تا اردو را مصروف ساخته و وادار نمایند که از دارفور عقب‌نشینی و به سوی شرق متمایل شوند؛ جایی که پشتیبانی سریع با حملات طیاره‌های بی‌سرنشین فشار را افزایش می‌دهد — تا به این وسیله زمینه تسلط کاملش بر دارفور فراهم گردد.»

پیش از آن، در پاسخ به سوالی تحت عنوان «تسریع عملیات جنگی در سودان» به تاریخ ۶ فیروری ۲۰۲۵ هشدار دادیم که رهبری سیاسی و نظامی دست‌نشانده در سودان — که دستورهای خود را از اداره ترامپ می‌گیرد — اردوی کشور را هدایت می‌کند تا راه‌های گذر برای نفوذ و اعانت نیروهای پشتیبانی سریع از منطقه مرکزی به‌سوی دارفور باز کند. و گفتیم: «ششم: بنا بر آنچه محتمل‌تر است، تحولات میدانی در سودان زیر نظارت و مدیریت ترامپ صورت می‌گیرد و هدف آن عبارت است از:

- تسریع در اجرای طرح امریکایی برای آماده‌سازی افکار عمومی و تقسیم کشور میان دست‌نشانندگان امریکا؛ به‌نحوی که دارفور تحت سیطره پشتیبانی سریع و حکومت حمیدی قرار گیرد. در عین حال اردوی تحت رهبری البرهان بر بخش

مرکزی و شرق سودان مسلط بماند. بدین‌گونه در سودان دو نهاد پدیدار شود و این وضع به‌واسطه تسلط حمیدتی بر دارفور تحمیل گردد. اشاره کردیم که این طرح را پیش‌تر در پاسخ به سوالی در تاریخ ۱۹ دسامبر ۲۰۲۳ مطرح کرده بودیم؛ آن‌جا نوشته بودیم که "امریکا هرگاه منافعش ایجاب کند، فضای لازم برای تقسیم را فراهم می‌سازد... و اگر مصلحت امریکا ایجاب کند، پس از جدا کردن جنوب سودان، بار دیگر جدایی دیگر را در دارفور اجرا خواهد کرد. ظاهراً زمان انجام این جدایی تا کنون فرا نرسیده بود، اما زمینه‌سازی آن هم‌اکنون در جریان است." این چیزی است که قبلاً گفته بودیم و اکنون به‌نظر می‌رسد منافع امریکا سرعت گرفته تا همان‌گونه که جنوب را از سودان جدا کرد، دارفور را نیز از آن جدا سازد. اگر ترامپ در اجرای این طرح موفق شود، پیامدهای آن بسیار خطرناک خواهد بود؛ از این‌رو لازم است امت در برابر آن بایستد و خاموش نماند، همچنان‌که در قضیه جدا شدن جنوب سکوت اختیار شد».

هشتم: حزب‌التحریر از آغاز همین سال و حتی از سال ۲۰۲۳ که امریکا جنگ میان مزدورانش را شعلهور ساخت، بارها هشدار داده است که طرح امریکا برای تقسیم سودان ممکن است به نتیجه برسد. اکنون گام‌های تقسیم‌پی‌درپی پیش می‌روند و تعداد زیادی از فرزندان سودان در این کشتار میان مزدوران امریکا درگیر شده‌اند تا اهداف واشنگتن را محقق سازند و نفوذش را در سودان حفظ کنند. امروز طرح امریکایی به آستانه جدایی و جدا ساختن اقلیم دارفور از سودان نزدیک شده است، و این اتفاق مقابل چشمان شما در حال جریان است.

آیا در فرماندهی اردوی سودان مرد خردمند و نیرومندی نیست که ساعتی با خود خلوت کند و تصمیم بگیرد با پروردگار خود مخلص باشد و کار لازم را انجام دهد تا نقشه امریکا را بشکند؛ مزدورانش را که ده‌ها هزار تن از مردم سودان را کشته‌اند و میلیون‌ها نفر را آواره ساخته‌اند، از میان بردارد؛ نه به هدفی ملی، بلکه تنها برای اجرای خواست واشنگتن؟ آیا در فرماندهی اردو مردی محکم و عاقل نیست که قوت سودان را در دست انسان‌های مخلص بگذارد، نصرت را به حزب‌التحریر بدهد؛ حزبی که همواره فریاد زد، هشدار داد و خواهان استقرار اسلام بوده تا دولت اسلام، خلافت راشده ثانی بر منهج نبوت در سودان تأسیس شود؟ این مرد عاقل و نیرومند در نزد الله سبحانه و تعالی چه جایگاه رفیعی دارد که الله سبحانه و تعالی او را در تحقق بشارت پیامبرش صلی الله علیه و سلم در بازگشت خلافت راشده پس از این سلطنت جبری، که در آن زندگی می‌کنیم، کارگزار ساخته باشد:

«...ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا جَبْرِيَّةً فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعَهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا، ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَىٰ مِنْهَاجِ النَّبُوَّةِ ثُمَّ سَكَّتْ.»

ترجمه: ... سپس سلطنتی است جبری که تا زمانی که الله بخواهد وجود خواهد داشت، آنگاه اگر بخواهد آن را برمی‌چیند، سپس خلافتی بر منهج نبوت برپا می‌گردد، سپس سکوت کرد.

شیخ عطا بن خلیل ابوالرشته

امیر حزب التحریر

12 جمادی الأولى 1447 هـ.ق.

3 نوامبر 2025 م.

مترجم: طه خالد